

Sreda, 14. februar 2007

23. meni, da je usklajevanje projektov TEN-T bistveno, zlasti v primeru čezmejnih projektov, ter upa, da bo vzpostavitev izvajalske agencije TEN-T, ki jo je napovedala Komisija, lahko prispevala k izvajanju projektov TEN-T; poudarja, da bi morala Komisija Parlamentu pred prvo obravnavo proračuna za leto 2008 predstaviti poročilo o napredku dejavnosti Izvajalske agencije za TEN-T in o dodani vrednosti, ki bi jo agencija lahko ustvarjala v prihodnosti;
24. poudarja, da Uredba Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti⁽¹⁾, v svojem členu 3(1) predvideva analizo stroškov in koristi ob upoštevanju številnih dejavnikov, ki jo je treba opraviti, preden se lahko zahteva vzpostavitev izvajalske agencije; obžaluje, da Komisija Evropskemu računskemu sodišču na začetku ni mogla predstaviti zadovoljive analize stroškov in koristi vzpostavitve izvajalske agencije; dvomi, ravno tako kot Evropsko računsko sodišče, o kakovosti revidirane različice analize stroškov in koristi v zvezi z eksteralizacijo upravljanja finančne pomoči Skupnosti za omrežja TEN-T; poziva Komisijo, da skuša v prihodnje od Evropskega računskega sodišča pridobiti pozitivno mnenje o analizah stroškov in koristi, preden zahteva za vzpostavitev izvajalske agencije posreduje proračunskim organom;
25. obžaluje, da načrt delovnih mest DG TREN ne odraža primerneje dejstva, da je 54 % njegovega proračuna namenjenega TEN-T, vendar na tem področju dela le 5 % osebja tega direktorata;
26. poudarja uporabo sodobnih sistemov za spremljanje projektov (GPS) ter izmenjavo najboljših praks na področju sistemov za spremljanje izvajanja projektov;
27. s tem v zvezi se seznani z načrtovano vzpostavitvijo izvajalske agencije v letu 2007, ki bo po podatkih Komisije zaposlovala osem dodeljenih uslužbencev Komisije, 32 začasnih uslužbencev (agencija) in 48 pogodbenih uslužbencev; ugotavlja tudi, da stroški vzpostavitve agencije znašajo 78 600 000 EUR;
28. poudarja dejstvo, da bi bilo treba (so)financiranje TEN-T izvajati pregledno ter zato redno obveščati Parlament in državljane;
29. poziva Evropsko računsko sodišče, da v primernem času pred letom 2009 preveri učinkovitost izvajalskih agencij ter poroča odboru za proračunski nadzor;
30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Evropskemu računskemu sodišču.

⁽¹⁾ UL L 11, 16.1.2003, str. 1.

P6_TA(2007)0038

Podnebne spremembe

Resolucija Evropskega parlamenta o podnebnih spremembah

Evropski parlament,

- ob upoštevanju dvanajstega zasedanja Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) in drugega zasedanja Konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (COP/MOP 2), ki sta potekali od 6. do 17. novembra 2006 v Nairobiju v Keniji,
- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o podnebnih spremembah, zlasti tistih z dne 16. novembra 2005 z naslovom „Zmaga v boju proti podnebnim spremembam“⁽¹⁾ in z dne 26. oktobra 2006 z naslovom Strategija Evropske unije za konferenco v Nairobiju (COP 12 in COP/MOP 2)⁽²⁾,

⁽¹⁾ UL C 280 E, 18.11.2006, str. 120.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0460.

Sreda, 14. februar 2007

- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Omejevanje globalnih podnebnih sprememb na 2 stopinji Celzija – Pot do leta 2020 in naprej“ (KOM(2007)0002),
 - ob upoštevanju sklepov, ki so bili uradno potrjeni dne 2. februarja 2007 na 10. srečanju prve delovne skupine I mednarodnega panela za podnebne spremembe (IPCC) v Parizu in so dodatek k Četrtemu ocenjevalnemu poročilu IPCC, ki opisuje sedanje znanje o človeških in naravnih povzročiteljih podnebnih sprememb ter podaja oceno prihodnjih podnebnih sprememb,
 - ob upoštevanju člena 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker so nedavni ekstremni vremenski dogodki, kot je uničujoč vihar Kyrill, vodili k še intenzivnejši razpravi o podnebnih spremembah,
- B. ker posameznega ekstremnega vremenskega dogodka ne moremo neposredno povezovati s podnebnimi spremembami, vendar se ne sme zanemariti dejstva, da številni znanstveniki vidijo povezavo med vse pogostejšimi ekstremnimi vremenskimi dogodki in podnebnimi spremembami,
- C. C ker zadnja znanstvena poročila zbujaajo skrb, da se procesi podnebnih sprememb, ki že potekajo, lahko pospešijo zaradi različnih oblik verižnih reakcij,
1. poudarja, da so za boj proti podnebnim spremembam nujno potrebni konkretni ukrepi na globalni ravni pa tudi politično vodenje procesa v prihodnosti;
 2. s tem v zvezi pozdravlja dejstvo, da sta tako Komisija kot predsedstvo postavila podnebne spremembe v središče svojega političnega dnevnega reda;
 3. poziva Evropsko unijo, naj ohrani vodilno vlogo v pogajanjih o mednarodnem okviru za podnebne spremembe po letu 2012 in naj ohrani visoko raven ambicioznosti v prihodnjih razpravah z mednarodnimi partnerji;
 4. poziva Evropsko unijo, naj pokaže odločnost z obravnavanjem podnebnih sprememb preko merljivosti napredka pri zmanjševanju svojih emisij toplogrednih plinov(GHG) in z doseganjem domačih in mednarodnih ciljev za zmanjšanje emisij;
 5. priznava, da se delež GHG EU – ki glede na Četrto nacionalno poročilo Evropske skupnosti UNFCCC (KOM(2006)0040) znaša 14 % – morda zdi nizek; vendar poudarja, da je pri merjenju emisij na prebivalca med najvišjimi na svetu; da bi zmanjšali to razliko, opozarja Komisijo in države članice na njihove obveznosti v skladu s Kjotskim protokolom in Sporazumi iz Marakeša glede zagotavljanja suplementarnosti pri uporabi prožnih mehanizmov;
 6. poudarja potrebo po znatni pospešitvi mednarodnih pogajanj za obdobje po letu 2012, da bi se izognili vrzeli med prvim in drugim ciljnim obdobjem Kjotskega protokola in bi mednarodni skupnosti zagotovili dovolj časa za načrtovanje potrebnih ukrepov; ponovno poziva k sprejetju sporazuma do konca leta 2008 in najpozneje do leta 2009;
 7. poudarja, da bi morala strategija EU temeljiti na domnevi, da bo na mednarodni ravni sklenjen okvirni sporazum o podnebnih spremembah za obdobje po letu 2012; zato meni, da je še prezgodaj razpravljati o strategiji o umiku, če mednarodni sporazum ni sklenjen;

Sreda, 14. februar 2007

8. opozarja, da bi morala strategija EU o podnebnih spremembah, kot je zapisano v zgoraj navedenih resolucijah Parlamenta z dne 16. novembra 2005 in 26. oktobra 2006 in kot v svojem sporočilu delno priznava Komisija, temeljiti na naslednjih ključnih ciljih:

- i) omejiti svetovni porast temperature na 2 °C v primerjavi s stopnjo pred industrializacijo;
- ii) do leta 2020 za 30 % zmanjšati skupne emisije vseh industrializiranih držav v primerjavi z letom 1990 in doseči 60 — 80 % zmanjšanje do leta 2050;

9. obžaluje pomanjkanje jasnosti v paketu Komisije o energiji in podnebj u v povezavi s ciljem zmanjšanja emisije GHG do leta 2020; poudarja, da je potrebno skupno 30 % zmanjšanje v vseh industrializiranih državah za zagotovitev razumne možnosti za doseg cilja EU, ki predvideva omejitev povprečnega svetovnega porasta temperature na 2 °C;

10. vztraja, da morajo vse notranje politike in ukrepi EU temeljiti na 30 % zmanjšanju v primerjavi z letom 1990 do leta 2020;

11. poudarja, da se mora EU za doseg sporazuma na mednarodni ravni za 30 % zmanjšanje emisij GHG v vseh industrijskih državah osredotočiti ne le na okoljsko politiko, vendar tudi na zunanjo politiko in mednarodno trgovinsko politiko pa tudi na voljo za spreminjanje povpraševanja po energiji in drugih naravnih virih ter da mora zato ta širša slika biti del razprave o strategiji za doseganje zgoraj omenjenih ciljev;

12. meni, da so gospodarsko razvite države članice izvažale velik del svojih dejavnosti in tehnologij z veliko porabo energije in naravnih virov v manj razvite države, kjer enaka dejavnost lahko povzroči večje emisije GHG; zato poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo politike za preprečevanje takšnega ravnanja;

13. vztraja na posebni odgovornosti razvitih držav pri spopadanju s podnebnimi spremembami na svetovni ravni; zato poziva pogodbenice iz Priloge I UNFCCC, naj se sestanejo s svojimi obstoječimi odbori in zastavijo visoke cilje za drugo ciljno obdobje po letu 2012; poziva tudi tiste industrializirane države, ki niso ratificirale Kjotskega protokola, naj ponovno pretehtajo svoja stališča, sprejmejo stroge notranje ukrepe in odigrajo dejavno vlogo v prihodnjih mednarodnih pogajanjih s ciljem, da bodo dejavno sodelovale pri prihodnjem režimu podnebnih sprememb;

14. poziva Komisijo in države članice, naj preučijo možnost za sprejem mejnih prilagoditvenih ukrepov za trgovino, da bi zmanjšali potencialno kratkoročno konkurenčno prednost, ki bi jo lahko imeli proizvajalci v industrijskih državah brez omejitev emisij ogljika;

15. ponovno predlaga pregled sistema za trgovanje z emisijami (ETS), da bi se uskladile metode razporeditve na podlagi ugotavljanja uspešnosti ali prodaje na dražbi; predlaga, da naj bi se dodelilo manj brezplačnih certifikatov emisij in predlaga državam članicam, da naj denar, ki ga pridobijo, na primer z licitiranjem, vrnejo prizadetim državljanom in podjetjem;

16. se strinja s Komisijo, da morajo biti nepogodbenice iz Priloge I UNFCCC, še naprej vključene v proces, vendar poudarja, da držav v razvoju ne moremo obravnavati kot eno skupino in da moramo dejavnosti, ki jih izvajajo te države ali se izvajajo znotraj njih, ločevati na podlagi njihovih posebnih nacionalnih okoliščin; poudarja tudi, da od manj razvitih držav ne bi smeli zahtevati, da prevzamejo kakršnekoli obveznosti;

17. da bi na mednarodni ravni zagotovili enake pogoje za vse, poziva Komisijo in države članice, naj razmislijo o predlaganju sektorskih ciljev za energetske intenzivne izvozne industrije v državah brez zavezujočih ciljev za zmanjšanje emisij kot dodatek k zavezujočim ciljem v industrijskih državah;

Sreda, 14. februar 2007

18. poudarja, da je energetska politika ključni element svetovne strategije EU za podnebne spremembe ter da imata diverzifikacija obnovljivih virov energije in prehod na energetske najučinkovitejše tehnologije velik potencial za zmanjšanje emisij, prav tako pa se zmanjša odvisnost od energije iz zunanjih virov;
19. meni, da trenutna neučinkovitost številnih elektrarn močno prispeva k problemu globalnega segrevanja in poziva Komisijo, naj poda predlog, v katerem zahteva od držav članic, naj zagotovijo, da se energija, ki je stranski proizvod proizvodnje električne energije, izkoristi pri toplotni in električni tehnologiji;
20. meni, da obstaja velik potencial za zmanjšanje emisij na področju energetske učinkovitosti; poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ambiciozne ukrepe in cilje na tem področju ter naj preučijo možnosti za več kot 20 % zmanjšanje, ki ga predlaga Komisija;
21. meni, da bi z uravnoteženimi nacionalnimi sistemi davkov/dajatev povečali energetske učinkovitost v državah članicah in preprečili nepotrebno porabo energije;
22. poleg tega poziva Komisijo in države članice, naj skrbno preučijo možnost vzpostavitve davčnega sistema na območju EU, ki bi spodbujal gospodarstvo z nizko vsebnostjo ogljika, rabo najboljših razpoložljivih tehnologij in proizvodnih procesov ter bolj trajnostne oblike porabe v ta namen;
23. poziva države članice, naj uresničijo svoje obveze s primernimi ukrepi za zagotavljanje hitrega izvajanja Direktive 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb⁽¹⁾, ki je pričela veljati dne 4. januarja 2003 in naj bi zagotovila približno 22 % stroškovno učinkovit prihranek v gradbenem sektorju; zato poziva Komisijo, naj uvede postopke proti tistim državam članicam, ki še niso izvedle ustreznih ukrepov za izvajanje Direktive 2002/91/ES;
24. poudarja, da poraba energije najhitreje narašča v prometnem sektorju in da cestni promet prispeva približno 25 % emisij CO₂ v Skupnosti; zato poziva k zavezujočim ukrepom za prometni sektor, vključno z letalstvom, da bo do leta 2020 zmanjšanje emisij enakovredno tistim v drugih sektorjih in k razvoju bolj enotnega in „zelenega“ javnega prevoza, ki spoštuje okolje in naravne vire;
25. poudarja nujno potrebo po zmanjšanju emisij CO₂ iz avtomobilov in zato vztraja, naj Komisija uvede zavezujoč cilj 120 g/km do leta 2012 za nove osebne avtomobile na trgu Evropske unije;
26. ponovno poziva k vključitvi emisije letalskega in pomorskega prometa med mednarodne zaveze za zmanjševanje toplogrednih plinov za obdobje po letu 2012, ter poziva k obnovljenim prizadevanjem za uvedbo davka na kerozin na ravni EU in na svetovni ravni;
27. ugotavlja, da je predlog o zavezujočem cilju, da se delež obnovljive energije v mešanici energetskih virov v EU do leta 2020 poveča na 20 %, dobro izhodišče vendar meni, da bi morali cilj zvišati na 25 % mešanice energetskih virov EU;
28. ugotavlja pomanjkanje zavezujočih sektorskih ciljev za obnovljive vire, poudarja, da bi ti prinesli resnično zmanjšanje emisij toplogrednih plinov pri obravnavanju podnebnih sprememb; poziva Komisijo, naj poleg splošnega cilja od držav članicam predlaga določitev posebnih sektorskih ciljev za obnovljive vire energije na področju proizvodnje elektrike, ogrevanja in hlajenja, ob upoštevanju njihovih različnih stanj, kot je predlagano v presoji vplivov načrta za obnovljive vire energije (KOM(2006)0848);
29. ponovno poudarja, da ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov energije nudi velik potencial za stroškovno učinkovito zmanjšanje CO₂ in odvisnosti od fosilnih goriv; obžaluje, da Komisija še ni predstavlila predloga za direktivo, ki bi podprla ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov energije, kot je obljubila Evropskemu parlamentu, vendar opaža, da zakonodajne ukrepe na tem področju še vedno načrtuje Komisija;

(¹) UL L 1, 4.1.2003, str. 65.

Sreda, 14. februar 2007

30. ponovno poudarja svoja priporočila za predlog o ogrevanju in hlajenju iz obnovljivih virov energije z dne 14. februarja 2006 ⁽¹⁾;

31. se seznani s predlogom Komisije o obvezujočem minimalnem cilju, da bi biogoriva do leta 2020 dosegla delež 10 % goriv za vozila; meni, da bi bil cilj 12,5 % tudi realen in zaželen; poudarja pomen trajnostne proizvodnje biogoriv; poziva Komisijo, naj vpelje shemo certifikatov in določi standarde (npr. tehnična zakonodaja) in tako dopusti trajnostno proizvodnjo biogoriv tako za biogoriva, proizvedena v Evropski uniji, in tista, ki so uvožena;

32. ugotavlja, da Komisija priznava srednjeročno pomembno vlogo fosilnih goriv in možnost nadaljnjih raziskav za zmanjšanje vsebnosti ogljika v teh gorivih, da bi se emisije CO₂ zmanjšale v skladu z doseganjem ciljne vrednosti dviga temperature 2°C; meni, da bi bile potrebne nenehne posodobitve in izboljšanje učinkovitosti fosilnih goriv, razvoj obratov nove generacije, nadaljnji razvoj učinkovite in varčne metode za zajetje in shranjevanje ogljika v zvezi s premogom, plinom in nafto v skladu s sklepom, ki ga je sprejela Evropska tehnološka platforma za elektrarne na fosilna goriva brez emisij, in odstranitev ovir v zakonodaji EU; priznava vlogo tehnologij za zajetje in shranjevanje ogljika pri zmanjševanju emisij toplogrednih plinov;

33. podpira predlagano energetska partnerstvo z Afriko; kljub temu pa močno priporoča tudi vzpostavitev podobnega partnerstva s Kitajsko in Indijo, upoštevajoč hitro rast emisij GHG v teh državah in nujno potrebo po pomoči pri njihovem vzpostavljanju zmogljivosti, pa tudi z naložbami v tehnologije, ki ne vsebujejo ogljika ali imajo nizko vsebnost ogljika in so energetska učinkovite (s posebnim poudarkom na obnovljivih virih energije), vztraja pa, da mora EU sodelovati s ključnimi regijami, da bi zaustavili krčenje tropskega gozda in spodbudili pogozdovanje in obnovo gozdov; predlaga tudi okrepitev energetskega sodelovanja z Rusijo, Ukrajino, severno Afriko in kaspjskimi državami;

34. meni, da gredo napor za zmanjšanje emisij lahko z roko v roki z gospodarskim razvojem in so celo prvi pogoj za trajnostni razvoj v prihodnjih desetletjih; ponovno poudarja, da okoljske tehnologije lahko izboljšajo konkurenčnost EU in obenem znatno prispevajo k zmanjševanju emisij; ugotavlja, da so torej okoljske tehnologije srž strategije trajnostnega razvoja, ki je združljiva z obveznostmi EU iz Kjotskega protokola in z Lizbonsko strategijo;

35. poudarja gospodarsko, družbeno in zdravstveno ceno neukrepanja, ki se med drugim kaže v Sternovem poročilu o ekonomiki podnebnih sprememb; opozarja, da bi neukrepanje povzročilo škodo v višini 5–20 % svetovnega letnega BDP, medtem ko so stroški dobre podnebne politike in naložb v čiste tehnologije ocenjeni na 0,5–1 % svetovnega letnega BDP do leta 2050, ne da bi pri tem upoštevali stranske koristi za okolje in zdravje; priznava, da bo odlaganje ukrepanja povečalo tveganje škodljivih okoljskih učinkov in stroške ublažitve;

36. priznava, da podnebne spremembe povzročajo okoljske težave, ki zahtevajo takojšnje ukrepe na ravni EU in na mednarodni ravni; meni, da mora do leta 2050 velik delež energije EU biti pridobljen iz virov brez ogljika ali pa biti proizveden s tehnologijami, ki zadržijo emisije toplogrednih plinov, ob osredotočanju na varčevanje z energijo, učinkovitost in obnovljive vire energije, zato je treba določiti jasn načrt za doseganje teh ciljev; poziva Komisijo, naj zastavi ambiciozne, a realne cilje, s katerimi bi energetske tehnologije s skrajno nizkimi emisijami ali brez emisij CO₂ in tehnologije, ki so CO₂ nevtralne, do leta 2020 zadostile 60 % povpraševanju EU po električni energiji in tako podpre evropske cilje glede podnebja in varnosti oskrbe;

37. zavzema stališče, da bi morali spodbuditi raziskave na tem področju in določiti jasne cilje okoljske učinkovitosti, da bi pospešili razvoj in rabo boljših in okolju prijaznejših tehnologij;

38. vztraja, da zmanjšanje svetovnih emisij ne sme povzročiti drugih nevarnosti kot je širjenje jedrskega orožja in terorizem; zato meni, da bi morala jedrska energija ostati izven okvira mehanizma čistega razvoja in skupnega izvajanja ali drugih mehanizmov za nagrajevanje zmanjšanja emisij v državah v razvoju;

⁽¹⁾ UL C 290 E, 29.11.2006, str. 115.

Sreda, 14. februar 2007

39. spodbuja mnogo širše neposredno sodelovanje evropskih državljanov pri prizadevanjih za blažitev podnebnih sprememb; zato poziva Komisijo, naj zaradi nujnosti razmer okrepi dejavnosti ozaveščanja, ki bi obveščale posameznike o njihovi vlogi pri obvladovanju podnebnih sprememb;
40. ponovno poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj sprejmejo ambiciozno politiko tehnoloških partnerstev in izmenjave čistih tehnologij z državami v razvoju ter jim tako omogočijo, da razvijejo svoje gospodarstvo in povečajo blaginjo na bolj trajnostni osnovi;
41. poziva Komisijo, naj oceni učinek podnebnih sprememb na povečanje temperature tal, zmanjšanje količine dežja in stanje podzemnih voda; meni, da je posebej pomembno preučiti učinke zmanjšanja obdelovalnih površin, ki so vir biomase in vežejo ogljika; poudarja pomen določenih praks kmetijskega upravljanja;
42. poziva vse svoje zadevne odbore in delegacije, naj tesno sodelujejo na področju podnebnih sprememb, da bi industrijsko in energetska politika, promet, kmetijstvo, raziskovanje in razvoj ter druge pobude bolje uskladili s cilji, povezanimi s podnebnimi spremembami, ter da se na ravni medparlamentarnih delegacij in v povezavi s čezatlantskim zakonodajnim dialogom redno sproži vprašanje podnebnih sprememb;
43. poziva tri predsedstva (Nemčija, Portugalska in, Slovenija), naj zagotovijo pospešeno reševanje vprašanja podnebnih sprememb ter naj se poveča raven politične zavezanosti in število mednarodnih partnerjev v procesu na mednarodni ravni;
44. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter sekretariatu UNFCCC s prošnjo, naj jo posreduje tudi vsem pogodbenicam, ki niso članice EU.
-

P6_TA(2007)0039

Novi sporazum „PNR“-SWIFT

Resolucija Evropskega parlamenta o družbi SWIFT, sporazumu PNR in čezatlantskem dialogu o teh vprašanjih

Evropski parlament,

- ob upoštevanju izjav Sveta in Komisije med razpravo, ki je potekala v Parlamentu dne 31. januarja 2007 po vprašanju za ustni odgovor glede družbe SWIFT ter glede pogajanj o novem sporazumu med ES in ZDA o evidenci imen letalskih potnikov (PNR),
- ob upoštevanju pisnega odgovora Evropske centralne banke (ECB) na vprašanje z dne 30. januarja 2007, ki se je nanašalo na to, da ECB ni obvestila pristojnih organov za varstvo podatkov in nacionalnih bank o tem, da ZDA dostopajo do podatkov, povezanih s finančnimi transakcijami, ki jih ustvarja SWIFT, ter da ECB v tej zadevi prav tako ni izkoristila možnosti, da vrši moralni pritisk na SWIFT,
- ob upoštevanju mnenj delovne skupine o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, kakor je predvideno v členu 29 Direktive o varstvu podatkov⁽¹⁾ (člen 29 delovne skupine) o prihodnjem sporazumu PNR in Evropskega nadzornika za varstvo podatkov (ENVP) o vlogi ECB v zadevi SWIFT,
- ob upoštevanju člena 103(2) svojega Poslovnika,

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).